

การพัฒนาทักษะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี*

THE DEVELOPMENT OF CHINESE SKILL LANGUAGE OF JUNIOR HIGH SCHOOL
STUDENTS IN PATHUMTHANEE PROVINCE

Shengyan Wang, บุษกร วัฒนบุตร, วิโรจน์ หมั่นเทพ

Shengyan Wang, Busakorn Watthanabut, Wirote Mueanthep

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

North Bangkok University

Corresponding Author Email: krittiya.kh@northbkk.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับทักษะภาษาจีนของนักเรียนและศึกษาอุปสรรค ปัญหา และข้อเสนอแนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในการพัฒนาทักษะภาษาจีน เป็น การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร เป็นกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 110 คน โดยมีกลุ่มตัวอย่าง ที่สุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรทาร์โร่ ยามาเน่ ได้จำนวน 87 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม พื้นที่วิจัย เป็นโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม รวบรวม จัดส่ง Link ให้กลุ่มตัวอย่างโดยการสแกน QR Code การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าสถิติด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ คือค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชายมีระดับการพัฒนาทักษะภาษาจีนโดยภาพรวม อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=4.35$, $S.D.=0.581$) และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านย่อย พบว่า นักเรียนชาย มีระดับ การพัฒนาทักษะภาษาจีนอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับนักเรียนหญิงมีระดับการพัฒนาทักษะภาษาจีนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.22$, $S.D.=0.429$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อย พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน และ เพื่อศึกษาอุปสรรค ปัญหา และข้อเสนอแนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในการพัฒนาทักษะ ภาษาจีนพบว่าจำนวนครูภาษาจีนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ทำให้การสอนไม่ทั่วถึง การจัด เวลาในการเรียนภาษาจีนของโรงเรียนไม่เหมาะสมกับช่วงเวลา

คำสำคัญ: การพัฒนา; ทักษะภาษาจีน; นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

Abstract

Objectives of this research article were to study the level of Chinese Language skill of Junior high school students and to study obstacles, problems and suggestions of the level of Chinese Language skill of Junior high school students. This research was quantitative research. Population was Junior high school students totally 110 persons and sampling were selected by Taro Yamane formula as 87 persons by cluster random sampling. Area research was school in Pathumthanee Province, research tool was questionnaire that was selected by Link with QR Code. Data were analyzed by statistical software and statistics used were Frequency, Percentage, Arithmetic Mean and Standard deviation.

The results of this research were found that the boy students had the level of Chinese Language skill, by overall at high level ($\bar{X}=4.35$, S.D.=0.581) while girl students had the level of Chinese Language skill by overall at high level too ($\bar{X}=4.22$, S.D.=0.429). Obstacle, problems, and suggestions for the level of Chinese Language skill of Junior high school students of school in Pathumthanee Province were found that teachers were not enough to support student and the management for class setting were not suitable with time period.

Keywords: Development; Chinese Language skill; Junior high school

บทนำ

ปัจจุบันภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่สำคัญของทวีปเอเชียมาช้านาน เนื่องจากประเทศจีนเป็นแหล่งอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ หนึ่งในการบินที่ก้าวล้ำและวิทยาการต่างๆจึงเป็นภาษาจีน ไม่ว่าจะเป็นความรู้ด้านปรัชญา ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น ด้วยสภาพภูมิศาสตร์ต่างๆ ทั้งขนาดของประเทศ จำนวนประชากร การเมือง การปกครอง และเศรษฐกิจที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทำให้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาหนึ่งของเอเชียที่ใช้ในองค์การสหประชาชาติ ยิ่งเพิ่มความสำคัญให้กับภาษาจีนกลางเป็นอย่างมาก การที่คนต่างประเทศ อาทิเช่นคนไทยที่มีโอกาสที่จะเรียนภาษาจีนกลางแล้วนั้น ย่อมถือว่ามีประโยชน์อย่างยิ่ง ไม่เพียงแต่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั่วไปแล้ว เราสามารถใช้ภาษาเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆทั้งในระดับบุคคล และระดับประเทศ เช่น การศึกษาความรู้วิทยาการ การประกอบธุรกิจการลงทุน และการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ แม้ว่าภาษาจีนจะมีความหลากหลายของสำเนียงซึ่งแปรเปลี่ยนไปตามภูมิภาคหรือแต่ละท้องถิ่น แต่ภาษาจีนก็มีความเป็นเอกภาพอยู่ในตัวนั่นคือตัวอักษรจีน ตัวอักษรจีนเป็นตัวอักษรที่มีวิวัฒนาการมาจากอักษรภาพหรือถ้ามองอย่างนักศิลปะแล้วก็คือหนึ่งตัวอักษรก็คือหนึ่งภาพนั่นเอง เพื่อความเป็นเอกภาพของประเทศทางรัฐบาลจีนจึง

กำหนดให้ภาษาจีนกลางหรือที่ชาวต่างชาติเรียกว่าแมนดารินเป็นภาษากลาง ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร (ประพิณ มโนมัยวิบูลย์, 2558) แม้ว่าในประเทศไทยจะมีชาวจีนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากแต่ภาษาที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปนั้นเป็นภาษาจีนแต้จิ๋ว ภาษาจีนกวางตุ้ง ภาษาจีนไหหลำ ภาษาจีนฮกเกี้ยน ภาษาจีนแคะ ซึ่งทั้งหมดล้วนถือเป็นภาษาท้องถิ่นของชาวจีนในปัจจุบัน ดังนั้นชาวต่างชาติที่ต้องการติดต่อสื่อสารกับชาวจีนในปัจจุบันหรือนักเรียนที่ต้องการเดินทางไปเรียนต่อที่ประเทศจีน ทำการค้าธุรกิจกับคนจีน (Grellet, 1994; Jones, 1982; Klein, 1991; Nunan, 2005)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาในประเด็นการสร้างเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของจีนและไทยยิ่งขึ้น โดยประเทศไทยให้ความสำคัญกับภาษาจีนมาก คนไทยเรียนภาษาจีนมากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้น การเรียนภาษาจีนเป็นที่นิยมมากในประเทศไทย โดยทั่วไปโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทุกแห่งในประเทศไทยมีวิชาภาษาจีน ในฐานะครูสอนภาษาจีนในประเทศไทย ควรให้นักเรียนไทยเรียนรู้การออกเสียง ข้อความคำ และประโยคภาษาจีน ช่วยให้นักเรียนเชี่ยวชาญการอ่าน การเขียน การฟัง การพูดของภาษาจีน เวลาสอน สามารถร้องเพลงเต้นรำ เล่นเกม ทำงานฝีมือ ฯลฯ กับนักเรียน ทำให้สัมผัสวัฒนธรรมจีน สัมผัสประสบการณ์การเดินทางที่มีความสุขในการเรียนภาษาจีน เปิดประตูภาษาจีนโดยดึงศักยภาพขีดความสามารถอย่างสูงในการพัฒนาทักษะภาษาของทุนมนุษย์อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทักษะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาอุปสรรค ปัญหา และข้อเสนอแนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในการพัฒนาทักษะภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ค้นหาความรู้และความจริง โดยเน้นที่ข้อมูลเชิงตัวเลข การวิจัยเชิงปริมาณจะ พยายามออกแบบวิธีการวิจัยให้มีการควบคุมตัวแปรที่ศึกษาต้องจัดเตรียมเครื่องมือ รวบรวมข้อมูลให้มีคุณภาพ จัดกระทำสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องให้เป็นมาตรฐาน และใช้ วิธีการทางสถิติช่วยวิเคราะห์และประมวลข้อสรุปเพื่อให้เกิดความคลาดเคลื่อน (Error) น้อยที่สุด (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2551)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ด้านประชากร ได้แก่ กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 110 คน โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรทาร์โรว์ ยามาเน่ ได้จำนวน 87 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster

random sampling)

เครื่องมือการวิจัย

ใช้แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย แล้วจึงนำเข้าระบบแบบสอบถามออนไลน์ (Google Form) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยศึกษาเอกสารวิชาการและจากงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับปัจจัยจูงใจ และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะ และขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ
3. สร้างเครื่องมือจากกรอบแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเนื้อหาในคำจำกัดความของคำศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา แล้วนำเข้าระบบ Google Form
4. เสนอร่างเครื่องมือสำหรับการวิจัยแก่อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความครบถ้วนและความสอดคล้องของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามที่ตรงกับเรื่องที่ศึกษา พร้อมทั้งดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำ จำนวน 3 คน การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาทางผู้วิจัยกระทำโดยการนำนิยามเชิงและข้อคำถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องพิจารณาความสอดคล้อง และกรอกผลการพิจารณา ซึ่งดัชนีที่ใช้แสดงค่าความสอดคล้องเรียกว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) และจัดส่ง Link ให้กลุ่มตัวอย่างโดยการสแกน QR Code เป็นจำนวนทั้งสิ้น 87 คน มีขั้นตอนดำเนินการ โดยการสร้างเครื่องมือจากกรอบเนื้อหาในคำจำกัดความของคำศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา แล้วจึงนำเข้าระบบ Google Form

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามวิเคราะห์หาค่าสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ คือค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ผลการวิจัย

1. ระดับทักษะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี มีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพส่วนบุคคล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	39	44.83
	หญิง	48	55.17
	รวม	87	100.00
ระดับชั้นปี	มัธยมศึกษาปีที่ 1	16	18.39
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	22	25.28
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	49	44.50
	รวม	87	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียน เป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 55.17 และเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5

4.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม และจำแนกรายด้าน ได้แก่ (1) ด้านหลักสูตร (2) ด้านครูผู้สอน (3) ด้านวิธีสอนและกิจกรรมในการเรียนการสอน (4) ด้านสื่อการเรียนการสอน (5) ด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาจีนภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาจีน	ระดับความคิดเห็น					
	ชาย (39 คน)			หญิง (48 คน)		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
(1) ด้านหลักสูตร	4.54	.532	มากที่สุด	4.39	.403	มาก
(2) ด้านครูผู้สอน	4.27	.640	มาก	4.15	.495	มาก
(3) ด้านวิธีสอนและกิจกรรมในการเรียนการสอน	4.37	.691	มาก	4.19	.595	มาก
(4) ด้านสื่อสารการเรียนการสอน	4.34	.664	มาก	4.22	.551	มาก
(5) ด้านการวัดและประเมินผล	4.15	.730	มาก	4.08	.567	มาก
ภาพรวม	4.35	.581	มาก	4.22	.429	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชาย มีระดับการพัฒนาทักษะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.35, S.D.=0.581$) และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านย่อย พบว่า นักเรียนชาย มีระดับการพัฒนาทักษะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาทักษะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.22, S.D.=0.429$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อย พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาทักษะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับมากทุกด้าน

4.3 อุปสรรค ปัญหา และข้อเสนอแนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในการพัฒนาทักษะภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาทักษะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี

ปัญหาและอุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
1. จำนวนครูภาษาจีน ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ทำให้การสอนไม่ทั่วถึง	1. ควรมีการนำสื่อที่ทันสมัยและน่าสนใจมาสอน เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้มากกว่านี้
2. การจัดเวลาในการเรียนภาษาจีนของโรงเรียนไม่เหมาะสมกับช่วงเวลา และเวลาในการสอน น้อยกว่าช่วงเวลาปกติ เนื่องจากโรงเรียนยังไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาจีน	2. ควรเพิ่มจำนวนครูให้มากขึ้น เพื่อให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
3. การจัดทำแผนการสอนของครูและหลักสูตร ไม่สอดคล้องกันเนื่องจากไม่มีการประชุมร่วมกันของทั้ง สองฝ่าย ในการจัดการเรียนการสอน	3. ควรเพิ่มเวลาเรียนภาษาจีนให้มากกว่าเดิม
4. สื่อการสอนของครูมีน้อย	4. ครูควรข้มงวดมากกว่านี้
5. การพัฒนาสื่อการสอนของครูยังไม่ทันสมัยเท่าที่ควร	5. โรงเรียนควรสนับสนุนสื่อการสอนของครู
6. ครูยังไม่มีความรู้ในการวัดผลและประเมินผล	

อภิปรายผลการวิจัย

ระดับทักษะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี พบว่า นักเรียนชาย มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาทักษะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 สำหรับนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาทักษะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อย พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาทักษะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของ

โรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับสายฝน วรรณสินธพ (2544) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ในภาษาจีนกลางของ นักศึกษาศาษาภาษาจีน และนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์แผนจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. สมุทรปราการ: มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า จากการเปรียบเทียบ คะแนนการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการสอบก่อนเรียนและ หลังเรียน พบว่า ค่า คะแนนทางสถิติก่อนทำการทดลองคะแนนของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเป็น 12.73 และคะแนนของกลุ่ม ควบคุมมีค่าเฉลี่ยเป็น 10.73 และหลังทำการทดลองคะแนนของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเป็น 21.40 และคะแนนของกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเป็น 17.46 ซึ่งมีความ แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งปฏิเสธ สมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนการ อ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม เด็กสามารถเรียนการอ่าน ได้ดี และรักการอ่านมากขึ้น บ่งบอกถึง ประสิทธิภาพของเครื่องมือในการใช้ ที่ทำการทดลองเป็นเรื่องที่ เรียงลำดับจากเรื่องง่ายไปเรื่อง ยากและมีภาพประกอบรวมทั้งแบบฝึกหัดที่เด็กจะสามารถอ่านได้ง่าย และน่าสนใจ เป็นการ เริ่มต้นให้เด็กฝึกและหัดอ่าน เพราะเด็กสามารถจดจำคำศัพท์ไว้ในหน่วยความจำ จึงสามารถ อ่านจับใจความได้เมื่อมีการทดสอบภายหลัง

อุปสรรค ปัญหา และข้อเสนอแนะของนักเรียนชั้นมัธยมต้นในการพัฒนาทักษะ ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี

พบว่า จำนวนครูภาษาจีน ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ทำให้การสอนไม่ทั่วถึง การจัด เวลาในการเรียนภาษาจีนของโรงเรียนไม่เหมาะสมกับช่วงเวลา และเวลาในการสอนน้อยกว่า ช่วงเวลาปกติ เนื่องจากโรงเรียนยังไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาจีน และการพัฒนาสื่อการ สอนของครูยังไม่ทันสมัยเท่าที่ควร สอดคล้องดาวเชยศ ปัญญาสุรยุทธ (2558) ได้ศึกษาการพัฒนา ทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้ประเภทของชุมชนภาษาจีนโรงเรียนอนุบาล มหาสารคามผลการวิจัยปรากฏว่า 1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบ เกมของกิจกรรมชุมชนมี ประสิทธิภาพเท่ากับ 77.65 / 75.75 2. ดัชนีประสิทธิผลทักษะการอ่าน ภาษาจีนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประเภทเกมมีค่า เท่ากับ 0.7087 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.87 3. ทักษะการอ่านภาษาจีนของนักเรียนกลุ่มเรียนกิจกรรมชุมชนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ประเภทเกมมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4. นักเรียนมีความพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประเภทเกมโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดย ศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centered Approach) พบว่ากระบวนการเรียนรู้จากการทำโครงการเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถส่งเสริมทักษะ การพูดของผู้เรียนภาษาจีน แบบโครงการเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาจีน ตาม ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการใช้ภาษาในทางปฏิบัติ ด้านการวางแผนปฏิบัติงานและการประเมินผลอย่างเป็นระบบการเรียนการสอนภาษาจีน

กิจกรรมโครงการแบบการบูรณาการสามารถพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพียง

องค์ความรู้จากการวิจัย

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีระดับการพัฒนาทักษะภาษาจีนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อย พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนอุปสรรคปัญหา และข้อเสนอแนะของนักเรียนชั้นมัธยมต้นในการพัฒนาทักษะภาษาจีน คือ จำนวนครูภาษาจีนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ทำให้การสอนไม่ทั่วถึง การจัดเวลาในการเรียนภาษาจีนของโรงเรียนไม่เหมาะสมกับช่วงเวลา ข้อเสนอแนะคือ ควรมีการนำสื่อที่ทันสมัยและน่าสนใจมาสอน เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้มากกว่านี้ ควรเพิ่มจำนวนครูให้มากขึ้น เพื่อให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ควรเพิ่มเวลาเรียนภาษาจีนให้มากกว่าเดิม ครูควรเข้มงวดมากกว่านี้ โรงเรียนควรสนับสนุนสื่อการสอนของครู

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สถานศึกษาควรร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐบาลพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยน่านักเรียนกลุ่มเป้าหมายไปศึกษาเล่าเรียนตามหลักสูตรที่มีการพัฒนาร่วมกัน
2. สถานศึกษาควรนำเอาความรู้ที่ได้รับมาไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการเรียนการสอนต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ควรศึกษาเรื่องบทบาทของคณาจารย์ในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษา กับกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ และเขตพื้นที่อื่นๆ เพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ดาวชเยศ ปัญญาสุรยุธ. (2558). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบ เกมของชุมชนภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์.
- ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. (2558). *ภาษาจีนกลางขั้นพื้นฐาน 2* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สาขาวิชา ภาษาจีนภาควิชาภาษาตะวันออกคณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายฝน วรรณสินธพ. (2544). *ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ใน ภาษาจีนกลางของนักศึกษาสาขารัฐบาลจีน และนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์แผนจีน*

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. สมุทรปราการ: มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

Grellet, F. (1994). *Developing Reading Skills*. Cambridge: Cambridge University Press.

Jones, K. (1982). *Simulation in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

Klein, M. L., et. al. (1991). *Teaching Reading in the Elementary Grades*. Needham Heights, Mass.: Allyn and Bacon.

Nunan, D. (2005). Important tasks of English education: Asia-wide and beyond. *Asian EFL Journal*, 7(3).